

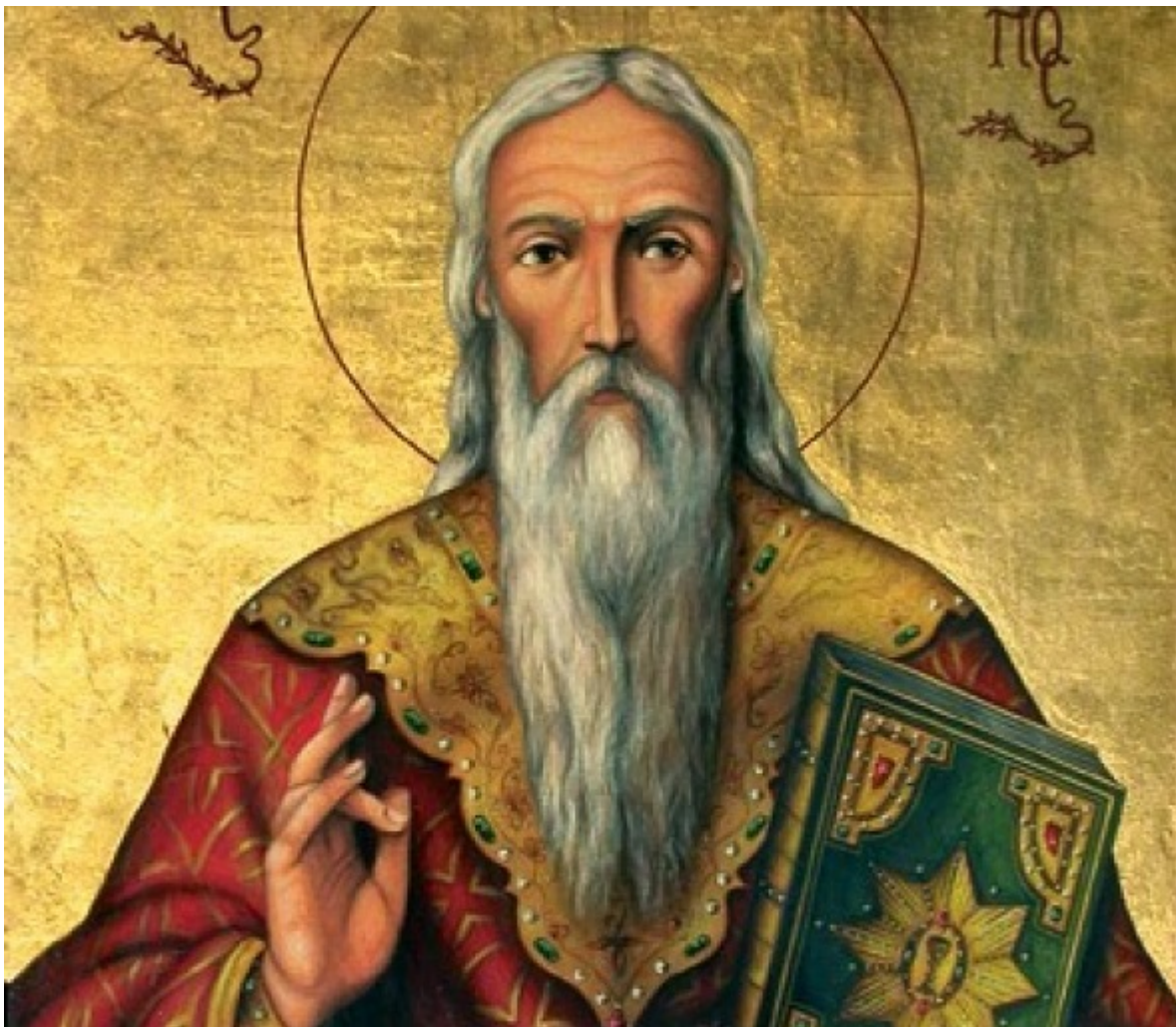
Ιερομάρτυς Χαράλαμπος, ο υπερήλικας αγωνιστής

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Ο Άγιος Χαράλαμπος ήταν ιερέυς στη Μαγνησία της Μικράς Ασίας και έζησε επί αυτοκρατορίας του Σεπτιμίου Σεβήρου (193-211 μ.Χ.). Όταν το έτος 198 μ.Χ. ο Σεβήρος εξαπέλυσε απηνή διωγμό κατά των Χριστιανών, ο έπαρχος της Μαγνησίας Λουκιανός συνέλαβε τον Άγιο και του εζήτησε να αρνηθεί την πίστη του. Όμως ο Άγιος όχι μόνο δεν το έκανε αυτό, αλλά αντίθετα ομολόγησε στον έπαρχο την προσήλωσή του στον Χριστό και εδήλωσε με παρρησία ότι σε οποιοδήποτε βασανιστήριο και να υποβληθεί δεν πρόκειται να αρνηθεί την πίστη της Εκκλησίας. Τότε η σκοτισμένη και σαρκική ψυχή του Λουκιανού επέτεινε την οργή της και διέταξε να αρχίσουν τα φρικώδη βασανιστήρια στο γέροντα ιερέα.

Πρώτα τον εγύμνωσαν και ο ίδιος ο Λουκιανός, παίρνοντας το ξίφος του προ-σπάθησε να πληγώσει το σώμα του Αγίου. Όμως αποκόπηκαν τα χέρια του και έμειναν κρεμασμένα στο σώμα του Ιερομάρτυρος και μόνο ύστερα από προσευχή του Αγίου συγκολλήθηκαν αυτά πάλι στο σώμα και ο ηγεμόνας κατέστη υγιής. Βλέποντας αυτό το θαύμα του Αγίου πολλοί από τους δήμιουςπίστεψαν στον αληθινό Θεό.

Με το ζόφο στο νου και με τη θηριωδία στην καρδιά, ο έπαρχος έδωσε εντολή να διαπομπεύσουν τον Άγιο και να τον σύρουν διά μέσου της πόλεως με χαλινάρι. Τέλος, διέταξε τον αποκεφαλισμό του Αγίου, ο οποίος με το μαρτύριό του έλαβε τον αμαράντινο στέφανο της δόξας.

Τμήματα της τιμίας κάρας αυτού φυλάσσονται στην ιερά μονή Αγίου Στεφάνου Μετεώρων και στον ομώνυμο προσκυνηματικό ναό της κωμοπόλεως των Θεσπιών της Βοιωτίας.

(Επισκόπου Φαναρίου Αγαθαγγέλου, Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, Φεβρουάριος, εκδ. Αποστ. Διακονία, σ. 108-109)